

Bewoners spelen een rol in het terugbrengen van overlast hangjongeren,

Veel mensen herkennen het. Jongeren die bij elkaar komen om te 'chillen'. Ze nemen een muziek box mee, eten chips en snoep en drinken blikjes leeg. Wanneer jongeren niet zoveel lawaai maken en zoveel troep achter laten dan is er geen enkel probleem. Het komt helaas weleens voor dat het probleem groter is. Het gaat niet om één of vijf jongeren maar grote groepen. Ze draaien harde muziek, scheuren met de scooters rond en dat allemaal dichtbij de huizen tot laat in de avond en het begin van de nacht.

Dit speelde in een specifieke straat in Vinkhuizen. Een prachtige plek om te wonen. Een mooi uitzicht en ideaal voor kinderen. Wie wil hier nu niet wonen! De plek trekt in de zomer veel mensen en brengt een hoop gezelligheid. De bewoners die hier wonen, vinden dit geen enkel probleem, want zoals bewoners zeggen; 'hier hebben we zelf voor gekozen'. Waar zij niet voor hebben gekozen is de overlast in de zomer. 'We konden niet meer met de ramen open slapen.' De bewoners kregen nauwelijks nachtrust en daarbij was het iedere ochtend weer een bende op straat. Lege blikken, flessen en andere afval.

De jongeren aanspreken werkte niet. Bewoners kregen een grote mond en voelden zich zelfs op bepaalde moment bedreigd. Er ontstond angst en het woonplezier nam af. Er werd zelfs overwogen om te gaan verhuizen. Hoe kunnen we dit probleem nu oplossen?

Het hoort bij de leeftijd dat jongeren elkaar gaan opzoeken. Ze gaan een eigen mening vormen en vrienden worden steeds belangrijker dan de ouders. Bepaalde plekken zijn aantrekkelijk voor groepen jeugdigen om bij elkaar te komen. Vaak is dit in de buurt van huizen, zodat jongeren zich nog enigszins veilig voelen maar niet bekeken worden door de ouders.

Voor de omwonenden is dit een groot probleem. Bewoners zullen er lang blijven wonen maar de groepen jongeren komen en gaan. Dit betekent dat er ieder jaar nieuwe groepen jeugdigen gebruik maken van een openbare ruimte die te dicht op de huizen ligt.

Doordat de bewoners er wonen kunnen zij van grote betekenis zijn in de sociale controle en hiermee de overlast terugdringen. Belangrijk is hierin om gezamenlijk op te trekken. Gezamenlijkheid met andere bewoners uit een straat, de politie, buurtpreventieteam en het WIJ-team.

Wat hebben we gedaan

Er zijn bijeenkomsten georganiseerd met bewoners, politie, de gemeente, buurtpreventie en de WIJ. In deze bijeenkomsten is gesproken over de inrichting van de ruimte, hieruit is voort gekomen dat er extra vuilnisbakken geplaatst zijn en er een hek geplaatst is die de scooters af moet remmen. Ook heeft de politie uitleg gegeven over wat er (on)mogelijk is qua handhaving van alcohol gebruik en geluidsoverlast.

Op sociaal gebied hebben we met alle partijen de insteek gekozen om meer in contact te komen met de groep jeugdigen om zo elkaar te leren kennen zodat er over en weer meer begrip ontstaat. Dit gebeurde op de hangplek zelf. In gezamenlijkheid en in verschillende samenstellingen hebben we contact gemaakt met de jeugdigen op die momenten dat er GEEN sprake was van overlast. De politie

en de buurtpreventie gingen vaker langs om even een praatje te maken. Ook de bewoners en de WIJ gingen afzonderlijk en ook samen bij de jeugdigen langs om contact te maken.

Tegelijkertijd heeft de WIJ ook contact gelegd met de jeugdigen en is er een gezamenlijke bijeenkomst geweest met de bewoners, (een aantal) jeugdigen, de politie, buurtpreventie en de WIJ. Op het moment dat jeugdwerkers of andere partijen proberen uit te leggen hoeveel last bewoners hebben van de overlast, had dit geen of minder effect. Jeugdwerkers en andere partijen kunnen niet de overlast met dezelfde emotie benoemen als de bewoners. Toen de bewoners dit deden tijdens deze bijeenkomst schrokken de jongeren van de ernst ervan. Doordat bewoners hun verhaal vertelden aan de jongeren, hadden jongeren pas echt door wat er speelde. Bewoners hebben hierdoor dan ook een grote rol gespeeld in het terugdringen van de overlast door jongeren inzicht te geven in het probleem.

Door met jeugdigen contact te maken op het moment dat er geen sprake is van overlast leert men elkaar beter kennen. De afstand wordt verkleind en het begrip wordt groter van de jeugdigen naar bewoners en andersom. Twee werelden worden bij elkaar gebracht en men leert elkaar steeds beter kennen. Het is niet de mevrouw die op de hoek woont en loopt te zeuren, maar : " daar komen Jannie van nummer 8 en Pieter van nummer 10 aan om een praatje te maken en te kijken of alles goed gaat" . Jannie, van nummer 8 heeft kleine kinderen en daar moeten we wel echt rekening mee houden. Er wordt door de bewoners aan jeugdigen duidelijk maar vriendelijk verteld wat ze niet willen. 'Na 22.00 uur geen lawaai en we willen in de buurt geen afval'. Er staan genoeg prullenbakken.

Op deze manier weten jeugdigen wat er van ze wordt verwacht. Op het moment dat zij zich niet aan de afspraken houden bellen bewoners de politie op. Het heeft geen nut om jeugdigen aan te spreken wanneer zij onder invloed zijn en het al midden in de nacht is. Dit kan eerder uit de hand lopen dan dat het een positief effect heeft.

Door als bewoners met elkaar op te trekken vergroten we de sociale controle van een omgeving, is er geen sprake van anonimiteit en blijven we er met elkaar voor zorgen dat we prettig kunnen wonen. Buurtbewoners hebben invloed en zijn van grote betekenis om een buurt leuk te houden.